



Marianna själv med sonen Elias i bakgrunden.

Trädgården

– Mariannas paradis



Text och foto: Christina Högarth-Ihr

Och som den sanna natursjäl Marianna Agetorp är verkar hon som trädgårdsentusiast, både i sin egen trädgård och i andras. Hennes egen trädgård börjar på en glasveranda som är husets närmaste länk till rummen utanför. Där, på verandan, står hennes jordiga skor och vittnar om spåren mellan jorden och Marianna. Verandan är hennes andrum. Där sitter hon och mediterar, får ro eller "tar in" trädgården utanför. Det finns andra spår av trädgården också på verandan, förutom jordiga skor. Trädgårdsböcker och anteckningsböcker. Fröställningar och fröpåsar. Stenar. Våldoftande pelargoner och en, minst sagt, våldoftande chokladblomma med egen gungställning som arrangerades när stjälken blev lång och gänglig.

Stämningsträdgård

Att beskriva Mariannas trädgård är inte alldeles lätt. Den har en mycket speciell stämning, som bara kan upplevas. Själv ser Marianna sin trädgård som sitt paradis där hon kan möta sig själv, sitt innersta eller sin Gud. Det har hon, liksom som mycket annat, gemensamt med Carl von Linné, ett annat av bygdens barn. Vetenskapsmannen Linné såg vår Herres hand i naturen och han var bedövd av skaparens uppfinningsrikedom. Trots att han var en skarpögad och systematisk forskare och tydligt uppmärksam på naturens ekonomiska och etnologis-

ka betydelse, så hade Linné en sakral känsla för landskapet.

Marianna går bokstavligen i Linnés fotspår, när hon vårdar sin trädgård. I den trädgården, som är en naturträdgård i ordets rätta bemärkelse, slingrar sig smala stigar runt träd och stora mossbeklädda stenar. Stigarna kan vara av mjukt gräs, eller barkmull, men de kan också vara lagda i vackra stenpussel. Intill och kring stenarna växer väl utvalda växter. Mariannas trädgård är också en naträdgård, eller en mänskensträdgård. Därför växer det endast vita växter i centrala delar av trädgården. Om man besöker Marianna på våren så kan man i trädgården tjasas av vita violer, rosenplister med vitskimrande blad, vitt ormöga, vit förgätmigej, vita kungsängsiljor, vita bollvivor, vita, dubbla pingstliljor, poetnarcisser och, som en hyllning till månen, månviol. När man vänder blicken uppåt så är det svårt att se sig mätt på alla blommande äppelträd, eller den ståtliga kastanjen som tornar upp sig högt över hela trädgården. Den håller liksom ett vakande öga över alltihop.

Rosor i mängd

En liten bit in på försommaren möts man i Mariannas trädgård av rosor, rosor och åter rosor. Här finns en

del förädlade gammaldags skönheter som *Rosa Alba*-gruppen 'Suaveolens', *R. Bourbon*-gruppen 'Souvenir de la Malmaison' och 'Louise Odier'. Dessa är rosor som kräver lite mer omsorg än de rosor vilka Marianna mest brinner för, nämligen de helvilda rosorna och dess halvilda systrar. Äppelrosor, *R. rubiginosa*, daggrossen *R. glauca* 'Pol-



Bord av en gammal kvarnsten på en timjanmatta.